

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ МОН УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ НАПН УКРАЇНИ
ГЛУХІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА
ФЕДЕРАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ (НІМЕЧЧИНА)
ВИЩА ЛІНГВІСТИЧНА ШКОЛА В ЧЕНСТОХОВІ
(РЕСПУБЛІКА ПОЛЬЩА)
РЕЗЕКНЕНСЬКА ТЕХНОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ
(ЛАТВІЙСЬКА РЕСПУБЛІКА)
РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
(РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)
МОЗИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. П. ШАМЯКІНА (РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ І ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

**Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
конференції**

14 травня 2020 року

Глухів – 2020

УДК 378:377.091.12.11.3-051:62/64](477.52-21 Глухів)(063)

А 43

Друкується за рішенням ученої ради Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка
(протокол №10 від 3 червня 2020 року)

Відповідальні за випуск:

Базиль Людмила Олександрівна – доктор педагогічних наук, доцент, учений секретар Інституту професійно-технічної освіти НАПН України;

Каленський Андрій Анатолійович – доктор педагогічних наук, доцент, завідувач лабораторії науково-методичного супроводу підготовки фахівців у коледжах і технікумах Інституту професійно-технічної освіти НАПН України;

Курок Віра Панасівна – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, завідувач кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка;

Ковальчук Василь Іванович – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри професійної освіти та технологій сільськогосподарського виробництва Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка;

Білевич Світлана Вікторівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри технологічної і професійної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка;

Вовк Богдан Іванович – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри професійної освіти та технологій сільськогосподарського виробництва Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка.

Актуальні проблеми технологічної і професійної освіти. Матеріали

А 43 II Міжнародної науково-практичної конференції, 14 травня 2020 р.
Глухів: Глухівський НПУ ім. О. Довженка, 2020. 282 с.

У збірнику вміщено матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми технологічної і професійної освіти». Тексти тез подано в авторській редакції.

Для учителів трудового навчання, технологій, викладачів професійного навчання, майстрів виробничого навчання, студентів, аспірантів, науковців та всіх тих, хто цікавиться проблемами сучасної технологічної і професійної освіти в Україні.

УДК 378:377.091.12.11.3-051:62/64](477.52-21 Глухів)(063)

ISBN 978-966-376-074-2

ISBN 978-966-376-074-2

©Глухівський НПУ ім. О. Довженка, 2020

Салі Олена Валеріївна КУЛЬТУРНОЗНАЧУЩИЙ КОМПОНЕНТ ЯК ОДИН ЗІ СПОСОБІВ ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	225
Сафонова Надія Володимирівна СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ У ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ УКРАЇНИ	227
Свиріденко Вігальія Юріївна ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІТ В ОСВІТІ	229
Середіна Інна Анатоліївна СУЧАСНИЙ СТАН ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ БАКАЛАВРІВ З ЕКОНОМІКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	231
Скоробрещук Галина Миколаївна ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В АСПЕКТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА	233
Славко Анна Сергіївна ЮРИДИЧНИЙ МІНІКІНОКЛУБ ЯК ЗАСІБ ЦІНІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ	235
Сорока Валерій Вікторович СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙСТРІВ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ АВТОТРАНСПОРТНОГО ПРОФІЛЮ	237
Спірідонова Леся Миколаївна РЕФЛЕКСІЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА.....	239
Стойчик Тетяна Іванівна СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДГОТОВКИ КОНКУРЕНТОЗДАТНИХ ФАХІВЦІВ.....	241
Ткаченко Лариса Василівна, Хмельницька Олена Сергіївна, Багно Юлія Миколаївна, Сергійчук Олена Миколаївна СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ	243
Толмачов Володимир Сергійович ВИКОРИСТАННЯ ОНЛАЙН СЕРВІСІВ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІДКРИТОГО ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА.....	246
Турко Богданна Богданівна ОСВІТА ОНЛАЙН У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ АСИСТЕНТА ВЧИТЕЛЯ.....	248
Філіпчук Наталія Олександрівна МУЗЕЇ ЯК СУСПІЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ЗБЕРЕЖЕННЯ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ УКРАЇНИ	250
Фурман Ольга Федорівна ЛІНГВОМЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ НАСТУПНОСТІ Й ПЕРСПЕКТИВНОСТІ В ЗАСВОЄННІ ПОНЬЯТЬ ФОНЕТИКИ	253

ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В АСПЕКТІ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА

У зв'язку з процесом глобалізації та євроінтеграції й змінами, що відбуваються у сфері вищої освіти, питання забезпечення якості вищої освіти набуває особливої актуальності та потребує розгляду в контексті сучасних трансформацій суспільства.

Рівень і значення якості вищої освіти з урахуванням потреб як економіки, так і окремих громадян та суспільства в цілому, є пріоритетним у системі загальнодержавної освітньої політики, що підтверджується прийняттям 01.07.2014 р. нового Закону України «Про вищу освіту» [1], в якому вперше з'являється окремий розділ, присвячений проблемі забезпечення якості вищої освіти.

На основі доробок вітчизняних та зарубіжних учених, а також нормативно-правових документів автором було досліджено та систематизовано базові теоретичні аспекти забезпечення якості вищої освіти [2; 3].

Зокрема, узагальнюючи сучасні підходи щодо розуміння сутності поняття «якість вищої освіти», можемо зробити висновок, що якість вищої освіти – це відповідність результатів навчання вимогам, встановленим відповідним стандартом вищої освіти, де результатами навчання є знання, уміння, навички, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Також виділено групи чинників якості вищої освіти (якості умов, якості процесів, якості результату) та визначено її параметри.

На основі проведеного аналізу розроблено структуру змісту поняття «якість вищої освіти» та представлено її на рис. 1.

Найголовнішою складовою та узагальненим критерієм якості вищої освіти є якість випускників, або їхня професійна компетентність, яка полягає у володінні випускником усіма компетенціями, необхідними для виконання на високому творчому рівні професійних завдань, можливість його працевлаштування за спеціальністю та безболісного періоду адаптації на робочому місці.

Провідні українські вчені (С. Калашнікова, В. Луговий, Ж. Таланова та інші) зазначають, що дієвим інструментарієм щодо забезпечення якості вищої освіти є імплементація положень Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості у Європейському просторі вищої освіти (ESG) у систему внутрішнього забезпечення якості вищої освіти на всіх її рівнях, у тому числі і викладачами [4; 5].

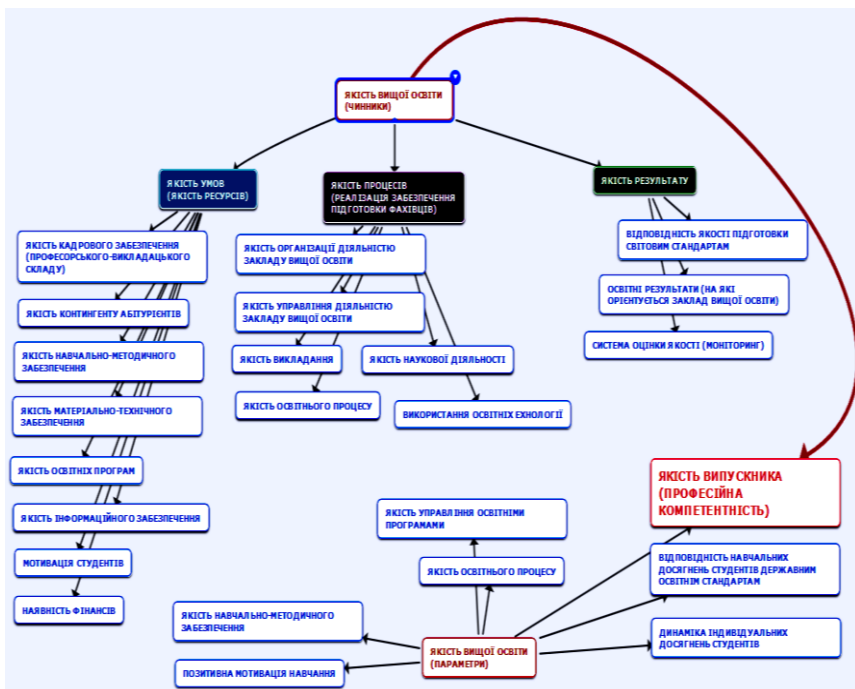

Рис. 1. Структура змісту поняття «якість вищої освіти»

На основі аналізу сучасних наукових праць та нормативно-правових документів визначено низку процедур викладача, через які відбувається забезпечення якості вищої освіти. До них належать:

- професійний розвиток викладача;
- організаційно-методична підготовка освітнього процесу;
- навчально-методичне забезпечення освітнього процесу;
- реалізація освітнього процесу;
- оцінювання результатів навчання студентів;
- науково-дослідна робота зі студентами;
- моніторинг студентів;
- виконання коригувальних заходів.

Отже, виконання викладачами вищезазначених функцій є одним з інструментів забезпечення якості вищої освіти і, як наслідок, високоякісної підготовки фахівців.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту», затверджений 01.07.2014 р. № 1556-VII URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Альохіна Г. М. Якість освіти у контексті сучасних трансформацій вищої освіти *Вища освіта України*. 2014. № 3 (додаток 1). С. 124–127.

3. Альохіна Г. М. Проблема управління якістю вищої освіти на бакалаврському рівні: аналіз наукових праць *Вища освіта України*. 2015. № 3 (додаток 2). С. 7–16.

4. Луговий В., Таланова Ж. Якість вищої освіти в Україні: проблеми забезпечення та визначення. *Вища освіта України: Тематичний випуск «Європейська інтеграція вищої освіти України в контексті Болонського процесу»*. 2013. № 3 (додаток 2). С. 6–10.

5. Правові засади реалізації Болонського процесу в Україні: монографія / За заг. ред. В. Лугового, С. Калашнікової. К.: ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. С. 65–95.

Славко Анна Сергіївна,

асистент кафедри міжнародного, європейського права та цивільно-правових дисциплін ННІ права Сумського державного університету

ЮРИДИЧНИЙ МІНІКІНОКЛУБ ЯК ЗАСІБ ЦІННІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Зауважимо, що, незважаючи на популярність правничого фаху, система вищої юридичної освіти наразі характеризується низкою вад. Зокрема, автори проекту Концепції розвитку юридичної освіти наголошують, поміж іншого, на такій проблемі, як «брак уваги до формування у здобувачів юридичної освіти цілісного світогляду правника з розумінням суспільної місії, цінностей та значення правничої професії для утвердження верховенства права у сучасному демократичному суспільстві» [1]. По суті, це свідчить про те, що у молодих юристів, які залишають стіни ЗВО, не сформовано ціннісні установки та орієнтації, що у подальшому перешкоджає успішній і ефективній професійній діяльності. Відсутність поваги до загальнолюдських цінностей, брак соціалізації, емпатії та так званих *soft skills*, несформованість моральних орієнтирів призводять до того, що такі правники не можуть виконувати місію, покладену на них суспільством. На нашу думку, ця проблема могла б бути вирішена за умови впровадження ціннісно орієнтованого підходу до навчання.

Важливим аспектом, на який варто звернути увагу у вищеприписаному випадку, є те, що процес формування світогляду, ціннісних установок і орієнтацій відрізняється від традиційного навчання. Більше того, спроби нав'язати певні погляди, зазвичай, стикаються з пасивним чи активним опором, а отже, звичні моделі навчання у таких ситуаціях зазнають закономірного фіаско.

У пошуках альтернативних методів рецепції ціннісних установок та орієнтацій ми вдалися до організації юридичного кіноклубу. Зауважимо, що використання кіно у процесі навчання та виховання – ідея не нова. Зокрема, С. А. Литвиненко наголошує на низці переваг кіноклубу, серед яких: